

رازی و خوانندگان

■ آقای مهرداد بهنام آرا - دانشجوی پزشکی (اصفهان)

اینجانب مهرداد بهنام آرا دانشجوی دوره بالینی دانشکده پزشکی اصفهان ماه قبل (اردیبهشت ۷۳) نامه‌ای به ماهنامه محترم رازی نوشتم در رابطه با طولانی بودن دوره پزشکی (به عقیده بنده و بسیاری از دوستانم) و کم شدن نیاز جامعه فعلی به اطباء عمومی بنده در آن نامه چنین نوشتم که با کوتاه کردن دوره پزشکی عمومی، مرحله تخصصی بلافاصله پس از آن و برحسب علاقه فرد و نیاز جامعه ادامه یابد و کلاً پس

از ۸ سال یا کمی بیشتر یک پزشک متخصص تحویل جامعه بدهیم که از هر حیث به درد اجتماع بخورد و مفید فایده باشد که گویا متأسفانه بنده نتوانستم منظور خود را به طور صحیح و کامل تفهیم کنم و این طور استنباط شده بود که نظر من این است که دوره پزشکی فقط ۴ سال بشود و بس (که در جواب بنده در شماره خرداد ۷۳ مرقوم فرموده‌اید که پس شما لیسانس پزشکی بگیرید نه دکترای حرفه‌ای!) به نظر شما این همه پزشک عمومی که هر سال فارغ‌التحصیل می‌شوند و سال به سال هم بر تعدادشان افزوده می‌شود

چه دردی را دوا می‌کنند؟ در حالی که الان در دورافتاده‌ترین نقاط ایران که شاید آب و برق ندارند حداقل یک پزشک عمومی دارند و در شهرها هم که وضعیت روشن است و نیازی به توضیح نیست. این تنها عقیده بنده نیست بسیاری از دوستان و همکلاسان من نیز با من موافقتند. در خاتمه خواهش می‌کنم چنانچه نامه‌ای را مطرح می‌فرمائید همانطور که عنوان شده است مطرح بفرمائید تا موافقان و مخالفان احتمالی روشن شوند (نه آنطور که خودتان می‌خواهید) البته این جسارت بنده را می‌بخشائید.

□ به طوری که ملاحظه می‌فرمائید اوامر این دوست جوان اطاعت شد. به‌رحال امیدواریم تلخیص ناگزیر نامه‌ها را بر ما ببخشائید و آن را حمل بر «طرح نامه‌ها به گونه‌ای که خودمان می‌خواهیم» نفرمائید.

■ خانم مری حسنی - دانشجوی داروسازی دانشگاه آزاد (تهران)

«... در ماهنامه خرداد مقاله‌ای داشتید در مورد بیماری لایم که از ناقل آن یعنی «کنه» صحبت شده بود اما تصویر چاپ شده در متن مقاله «کک» بود که ربطی به مقاله نداشت...»

□ از حسن توجه این همکار جوان متشکریم، ایراد ایشان وارد است. در جلسه ماهیانه نقد ماهنامه هم این ایراد مطرح شد. به عنوان شوخی شاید بشود گفت به علت دشواری در یافتن یک تصویر مناسب از «کنه» از تقریباً مشابه!! آن استفاده شده بود! ولی گذشته از شوخی بایستی خاطر نشان نمائیم که مسئولیت انتخاب عکس با نویسنده یا مترجم نیست و عمده عکسهائی که در ماهنامه کار می‌شود جنبه تزئینی دارد. امیدواریم با غنی شدن آرشیو عکس نشریه چنین اشکالاتی به

حداقل برسد.

■ خانم آنا کبیر - دانشجوی سال آخر داروسازی (اصفهان)

در نامه ایشان از ما خواسته شده تا سئوالشان را برای مسئولین محترم مطرح نمائیم:
«۱- با توجه به پذیرش تعداد کثیری دانشجوی داروسازی (در هر سال) آیا در مورد حفظ کیفیت آموزشی این افراد و نیز آینده شغلی آنها فکری شده است؟»

۲- به نظر می‌رسد که اندوخته‌های علمی دانشجویان، محلی برای مصرف ندارد.»
□ متأسفانه با توجه به مشکلات اقتصادی موجود، نگرانی ایشان و نیز سایر دانشجویان از آینده حرفه‌ای زیاد بی‌جا نمی‌نماید. امیدواریم با توضیحات مسئولین این دلواپسی‌ها تخفیف پیدا کند.

■ آقای ابراهیم تاجریان - دانشجوی سابق پزشکی از دانشگاه تشرین (سوریه)

ایشان به علت مشکلاتی بعد از سال دوم به کشور بازگشته و در حال حاضر در رشته زیست‌شناسی دانشگاه پیام نور مشغول به تحصیل هستند... و سرانجام درخواست اشتراک ماهنامه را نموده‌اند.
□ نام ایشان در لیست مشترکین ماهنامه قرار گرفت. امیدواریم با رفع گرفتاریها مجدداً به تحصیل در رشته مورد علاقه خود پردازند.

■ آقای دکتر حمیدرضا هندی - پزشک (اراک)

«مقاله درد نوشته آقایان دکتر بهمن مالک و دکتر

محدودیت‌های موجود و عدم بررسی ریشه‌ای آنها و ارائه پیشنهاد و راهنمایی‌های لازم در جهت رفع مشکل جز اتلاف وقت و هزینه چیز دیگری نیست؟»

□ تمام تلاش دست‌اندرکاران رازی که آمیزه‌ای از پزشکی و داروساز است، در جهت رفع سوء تفاهمات و ایجاد جو همکاری و همیاری میان پزشکان و داروسازان است. متأسفیم که در فضای سرشار از سوء تفاهم، بیان هر مشکلی به عمیق‌تر شدن سوء تفاهمات می‌انجامد. توجه بفرمائید که پاسخگویی به مطلب آبان ۷۲، در خرداد ۷۳ انجام گرفته و تراکم مطالب ما را وادار به چاپ این مطلب در آبان ۷۳ کرده است. حاصل کار را می‌توان به گرداندن چاقویی در یک زخم کهنه تشبیه نمود. دوستان، عزیزان، دانشجویان: پزشک و داروساز دو دست یک پیکرند، بی‌ایید «مهربانی دستها» را پاس بداریم.

■ آقای دکتر علی ابراهیمی - داروساز (زاهدان)

با نامه تفقدآمیزشان، مسئولین ماهنامه را - بخصوص از بابت انتشار و ارسال ماهنامه به نقاط دورافتاده کشور - مورد مرحمت قرار داده‌اند که ما هم متقابلاً سپاسگزاری می‌کنیم.

■ آقای شهرام صارمی - دانشجوی سال آخر داروسازی (تهران)

چندین سوال از سوی این همکار جوان در ارتباط با مقاله «سوء استفاده از داروهای آنابولیک» از نویسنده آن مقاله شده است. به استحضار ایشان می‌رسانیم که مقاله مورد نظر یک مقاله ارسالی از سوی خوانندگان بود و نویسنده عضو کادر تحریریه

رازی نیست اما برای پاسخگویی به سئوالاتی که مطرح فرموده‌اید، شما را به کتابی که در ماهنامه مرداد ماه صفحه ۵۴ معرفی شده (کاربرد غیرمجاز داروها در ورزش) رجوع می‌دهیم.

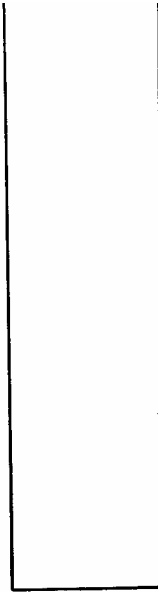
■ آقای دکتر سروش سرداری (کانادا)

آقای دکتر سرداری - همکار قدیمی ماهنامه - که برای تکمیل تحصیلات (دوره PhD) در کانادا به سر می‌برند، مقاله‌ای خواندنی در مورد دانشجویان اعزامی به خارج تهیه و به دفتر ماهنامه ارسال نموده‌اند که ضمن تشکر از لطفشان، مقاله را در شماره‌های آتی ملاحظه خواهید فرمود. برای ایشان موفقیت در تحصیل و سعادت و سلامت در زندگی را آرزو می‌کنیم.

■ آقای دکتر فروغی - پزشک (همدان)

در نامه‌ای همکار محترم ما آقای دکتر پورغلامی را مخاطب قرار داده و نوشته‌اند: «... مقاله جالب شما را در شماره تیرماه - ۷۳ رازی خواندم. به عرض آن برادر عزیز می‌رسانم که با دوز کمتر از این مقدار هم جلوگیری از بارداری تجربه شده است اما ... برادر عزیز نسخه می‌شود هیچ داروخانه‌ای ندارد هر عدد ۲۰۰۰۰ ریال خریداری بشود نیست. همه مطالبی که شما نوشته‌اید جالب است اما ما آن را می‌شناسیم نسخه می‌کنیم بدست نمی‌آید و بالاخره جلوگیری از حاملگی منفی از آب درمی‌آید و باز هم جمعیت اضافه می‌شود. با عرض احترام و تشکر از زحمات شما».

خوانندگان گرامی؛

مقاله‌ای که در شماره ۱۰ سال پنجم (آبان ماه ۱۳۷۳) ماهنامه دارویی رازی تحت عنوان «مصرف داروها در بیماریهای کبدی» به چاپ رسیده است، مترجم آن جناب آقای دکتر علیرضا محجل نائبی دستیار گروه فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی می‌باشند که به دلیل اشتباهات فنی نام ایشان حذف گردیده است. بدینوسیله ضمن تصحیح موضوع از ایشان و شما خوانندگان عزیز ماهنامه دارویی پوزش می‌طلبیم.

